

FEMAD

Festival mladého amatérského divadla

Fandíme divadlu!

Letošní FEMAD má nezaměnitelnou atmosféru. Mnozí „štamgasti“ už sem jezdí jako domů. A to je moc dobře. Tak zase za rok!

Pohled do kuchyně festivalu aneb DS Jiří válí

„Služba v kuchyni“ servíruje oběd připravený restaurací Na Sřelnici. V sobotu zaplnila koprovkou na sto třicet talířů.

„A hodně omáčky,“ prosí Otakar Brousek ml. o nášup. Za pár minut si šel pro přídavek. „Je výborná! Nechápu, že někomu nechutná kopr.“

„Umývači“ nádobí mají díky vymeteným talířům méně práce, i proto ji berou naprosto s úsměvem.

Úvodník

Jsem venkovský kluk a na Českomoravské vysočině jsem zažil ochotnické divadlo. Můj táta byl tamní ochotník, který hrával i hlavní role. Třeba mlynáře v Jiráskově Lucerně.

Jako dítě jsem hrál divadlo v takové malé základní škole, malotřídce. Náš řídící učitel s námi každoročně nacvičoval divadelní představení klasických pohádek. Na střední škole jsme hráli třeba pohádku Petrolejové lampy. Vzhledem k tomu, že jsem v ochotnickém souboru od svých pěti let hrál, je tento můj návrat do prostředí amatérského divadla velmi příjemný. A to i přesto, že jsem s ním už trochu ztratil kontakt.

Ochotnická scéna se od té profesionální podstatně liší. Akcenty se tu kladou na něco úplně jiného. Radil jsem s Petrem Kracikem, jak se mám vlastně na amatérské divadlo dívat - jakýma očima, kde je hranice kritičnosti, a co s tím mám sám v sobě udělat. Byl jsem poučen a musím říct, že když jsem dopoledne viděl představení tří kluků (Svázaná v podání Krvik Totr Praha, pozn. aut.), tak mě v mnohých věcech velmi pozitivně překvapili. Díval jsem se na to s radostí a stejně jako ostatní diváci jsem se bavil a na konci představení předlouho tleskal. Tleskám i teď. Zaplat'pánbůh za to, že má amatérské divadlo někdo rád, a že se najdou lidé, kteří těmto nadšencům vytvoří prostor, kde se můžou sejít. V hledišti je „cítit“, že tam všichni dýchají „stejný vzduch“ a mají rádi stejnou věc. Najednou ožije celý zdejší zámek divadlem! A to je dobře, protože divadlo by nemělo z našeho života zmizet.

JIŘÍ ADAMEC

PROGRAM

08.00 – 09.30	Snídaně (M)
08.15 – 08.30	Oficiální vítání Divadla Ty-Já-Tr - Načerno z Prahy (HŠ)
10.00 – 12.20	Terry Pratchett, Stephen Biggs - Stráž! Stráž! v provedení Divadla Ty-Já-Tr / Načerno z Prahy (SD)
12.00 – 14.00	Oběd (M)
12.45 – 13.00	Oficiální vítání Rádobydivadla Klapý (HŠ)
13.00 – 13.50	Semináře divadelních klubů (U)
13.55 – 14.55	Beseda v kruhu: Terry Pratchett, Stephen Biggs – Stráž! Stráž! (A)
15.00 – 16.30	Martin McDonagh - Kráska z Leenane v provedení Rádobydivadla Klapý (SD)
16.40 – 17.30	Semináře divadelních klubů (U)
17.00 – 19.00	Večeře (M)
18.00 – 19.00	Beseda v kruhu: Martin McDonagh - Kráska z Leenane (A)
19.00 – 19.10	Závěrečné setkání delegátů zúčastněných souborů (MS)
19.15 – 20.15	Slavnostní zakončení přehlídky a vyhlášení výsledků (SD)
20.15 – 21.30	Číše vína na rozloučenou (FD)

Neděle 11. září

M – Menza, II. nádvoří, FD – foyer divadla, HŠ – hradní šatlavna, II. nádvoří, MS – modrý salónek, A – aula, II. nádvoří, DK – divadelní klub, SD – sál divadla, U – učebny, L – výletní loď Král Jiří, ZZ – zámecká zahrada

Postřehy z kuloárů čili chilli „hlášky“ z besedy

„Jestliže je divák v pozici – ‚Já bych hrozně ještě chtěl‘, tak je to nejlepší.“

„Již dlouho nosím naslouchátko, ale dnes jsem slyšel naprosto vše.“
„To bude nabitými baterkami.“

„Ještě něco k herecké práci?“
„Gaga tájí gaga ááá“ (názor miminka)

„Oni, jak to hráli, tak fakt vypadali, že takoví jsou, ale vy taková nejste!“

„Pan režisér Adamec nám přispěje na scénu a bude jasné, že se brodí kamením.“

„Ve svém věku raději o věcech mluvím, než je konám.“

„On si to napsal, on si to zrežiroval a potřebovali třetího blba, který by to zahrál.“

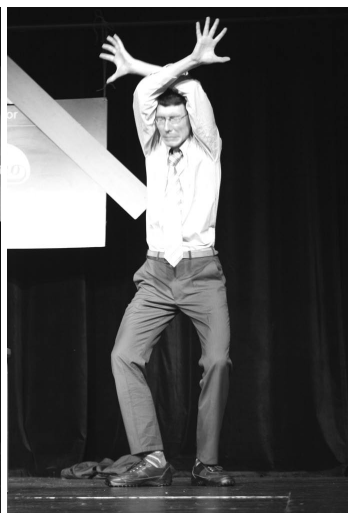
„I ze stupidních věcí se dá udělat dobré divadlo. A naopak.“

„A pak tam přišel ten totální buran, kterého jste hráli skvěle.“

„Mlékárny budou žádat, abyste příští rok opět přijeli. Za takovouhle reklamu se platí půl milionu.“
„To doufáme.“

„Hronov prohloupil. Kdyby jenom s tímhle...“

Krvik Totr Praha: Svázaná

„Flashbacky z intru“ a vinyly v roce 2131

Dvojice herců pražského souboru Krvik Totr sršela při rozhovoru pro FEMAD zpravodaj vtipem. Tomáše Kouta a Petra „Jediného“ Novotného jsme zastihli v dobré náladě, která je opuštěná jen zcela výjimečně.

Petr, říkáš si „Jediný“ Novotný proto, abys nebyl spojován se známým bavičem?

Petr: Já žádného jiného Petra Novotného neznám.

Tomáš: Já bych to ani s žádným jiným nedělal.

Další záhadné jméno je v názvu vašeho souboru – Krvik Totr. Co vlastně znamená?

Tomáš: Za těch necelých dvacet let, co to jméno existuje, padla tahle otázka mockrát. A neodpovídáme na ni.

Petr: Ale když už někdo opravdu

hodně moc otravuje, tak říkáme: (společně) KÁ jako krása, ER jako rozervanost, VĚ jako vypočítavost, I jako inteligence, KÁ jako krása, TĚ jako tvořivost, O jako obrazotvornost, TĚ jako tvořivost, ER jako rozervanost.

Až bude za řekněme sto dvacet let nějaký literární či jiný vědec bádát o vašem díle, co byste chtěli, aby se zachovalo? Jaký pomník by po vás měl zůstat stát?

Petr: To je těžký. Texty, co píšeme, nemají smysl jinak, než jak to děláme my. I když píšeme

hrozně literárně a vycizujeme nějaký text, tak si to pak stejně ještě píšeme na tělo. Využíváme sami sebe. Tím pádem je jasný, že divadlo po nás nezůstane. Nebo jeno jako ve stylu Voskovce a Wericha. Budou to sice všichni hrát - teda v ideálním případě - ale nebude to stát za nic. Jako když se dneska hraje Osvobozené divadlo. To bychom museli tu práci táhnout jiným směrem.

Vím, že se nevěnujete jen divadlu. Jaká je vaše další tvorba?

Tomáš: Máme i vlastní písničky, které by po nás vlastně zůstat mohly. Na cédéčku, nebo na vinyly. Ty máme hodně rádi. Normálně své písně při našich představeních hráme, ale „Svázaná“ je jediná, kde je programově nemáme. Už nám to totiž připadalo jako klíšé směřující k muzikálu. Ale ty písničky by zůstat mohly a po těch sto dvaceti letech by si mohl nějaký dědeček vzpomenout na svého dědečka, jak se pobavil. Nás baví, když se lidi smějí. A my se také rádi smějeme. **Ještě bychom mohli prozradit tvoji vazbu na Poděbrady, Tomáši...**
Tomáš: Tři roky jsem chodil na poděbradskou Hotelovou školu.

Divácké výkřiky aneb zaznělo z publika

Já jsem velice spokojen. Zejména díky délce představení, která je adekvátní. Dále se mi líbily gegy ve hře a herci mi dokázali, že ve třech se dá zahrát velice dobré divadlo, aniž je k tomu za potřeby spousta rekvizit a velkých kostýmů.

Jelikož pracuji v reklamě a mediální sféře, tak se mi velice líbilo, jak využili možnost pracovat se sponzorem a s jeho produkty. To bylo opravdu zajímavé. Jinak představení bylo hezké. A i téma, protože feminismus je mi velmi blízký.

Já jsem nadšená. Viděla jsem to potřeby a pořád jsem z toho stejně nadšená.

„Wau!“

Pro mě zatím nejlepší představení.

Úžasný, taková „řachaňa“, to jsem ještě neviděl. Člověk se opravdu řeže od začátku do konce.

Nejlepší představení, co jsem v poslední době viděla. Všechno tam výborně fungovalo. Bylo to skvěle vystavené. Závěr jsem nečekala. Osobně jsem čekala, že bude třeba těhotná. I když pak už tomu vše napovídalo, jak si třeba psala ty poznámky do deníku, tak mně pomalu docházelo, že ta diplomka z toho fakt bude. Úžasně to pro mě fungovalo.

Jsem úplně nadšená. Bylo to úchvatné. U mě číslo jedna dosavadně zhlédnutých představení.

Jsou to pusinky. Všichni tři! Nevím, kterého si vybrat.

Pro mě trošku těžkopádný rozjezd, zachránilo to geniálních posledních patnáct minut.

Působila tady dočasně soukromá škola a od roku 1993 do roku 1996 jsem tady, přiznávám, že nerad, studoval. A teď jsem tady poprvé po patnácti letech. Omlouvám se všem Poděbradákům a všem, co to tady mají rádi, ale já jsem to tady v té pubertě upřímně nesnášel. Ale to bylo kvůli té škole, nešlo o Poděbrady. Ale už je to dobrý. Opravdu to neříkám proto, abych se zalíbil, fakt až teď se mi tady poprvé líbí. Když jsem zjistil, že budu bydlet na místě, kde jsem byl tři roky na intru, tak jsem z toho měl trochu strach. Bylo to opravdu „psycho“ uléhat do postele. Po těch patnácti letech mi to tak neskutečně naskočilo, až jsem se bál, že se ráno probudím a budu zpátky na té hotelovce.

Postřehy z kuloárů čili chilli „hlášky“ z besedy

„Ředitel festivalu Jaromír mi udělil těžkou roli.“

„Tahle inscenace je hodně o trpělivosti.“

„Poselství – má cenu dělat divadlo?“

„Chyba byla v tom, že byli špatní diváci, nebo v tom, že herci nekomunikovali. Ale oni komunikovali.“

„Když to začnu teď rozpívat, tak to bude vypadat blbě.“

„Text organicky prorůstá osudem Čapků a herců.“

„Mrzí mě, že se to občas vnímá jako hitparáda lascivnosti.“

„Ti herci (postavy), kteří hrají tu ‚šilenost‘ jsou dobří nebo špatní herci? To byste musel zkusit ještě s jiným-dobrym režisérem, abyste to poznal.“

„Proč jsi to nechal režírovat toho blbýho režiséra a nerežíroval jsi to sám?“

„Ahoj, Jaromíre! Na vysvětlenou – je to můj žák.“

„Vy jste pejsek a kočička, kteří vařili dort. A my jsme ten pes, kterému z toho bylo špatně?“

„Z diváků se vždy někdo zasměje, a oni se smějí lascivitám. Mezi nimi se pak cítím linšovaná.“

„Režisérským záměrem vzniká odporná krása.“

„Nezodpovězenost otázky posílá je to, co nás po představení nejvíce bolí.“

Přemýšlíš jak se dostat pryč z právě probíhajícího semináře? Máš chuť na vynikající zmrzlinu z cukrárny na náměstí? Co si třeba na chvíli schrupnout v lázeňském parku? Již na sebe nemusíš trapně upozorňovat nemístnou prosbou o předčasný odchod, nech to na nás.

Pod stolem tajně vyťukej SMS ve tvaru: DOSTAN_ME_PRYC (tvé jméno + místnost, kde jsi) a odešli na 732 216 908.

Cena jedné SMS: dle tvého operátora, technicky zajišťuje firma FEMADsos.

Šumavský ochotnický spolek Prachatic: Lásky hra osudná: The Best Of!

„Celé je to dělané hodně silnou linkou“

Režisér Jaromír Hruška představil poděbradskému divadlu svou verzi jednoaktové hry bratří Čapků Lásky hra osudná.

Vaše inscenace se jmenuje Lásky hra osudná: The Best Of! Co znamená to The Best Of?

Jednak je to dáno způsobem zkoušení, kdy jsme improvizovali a potom se vybíraly nejlepší kusy. Netvrdím, že to je to nejlepší, ale asi to nejdůležitější. A za druhé jsou tam vybrané nejsilnější momenty z tohoto Čapkova textu.

Na inscenaci se podíleli všichni členové souboru, nebo je to čistě vaše práce?

Z mé strany byla dána koncepce, co by to mělo přinést a o čem by to mělo být. V průběhu zkoušení jsme přinášeli nápady všichni. Výsledné rozhodování bylo zase na mně. Je to nejvíce společná práce, co jsme kdy dělali.

Přidáváte či ubíráte některé prvky inscenace? Nebo jste se ustálili na definitivní formě?

V podstatě držíme scénosled i repliky. Jediné, co se občas změní,

je muzika. A dnes se oproti Hronovu změnil závěr. Chtěl jsem pustit jinou skladbu, ale myslím, že to nevádí.

Je tam mnoho symbolů, námětů na přemýšlení. Nemáte pocit, že se v tom divák může občas ztratit?

To může, ale my máme zkušenost i s nenáročným divákem, který nad tím moc nepřemýšlí. Problém začíná být, když nad tím začínáte přemýšlet v průběhu sledování. Najednou to přestanete vnímat intuitivně a začnete se v tom moc patlat. Musíte si to složit až po představení.

Poradil byste divákům na závěr nějaké vodítko, jak pohlížet na vaši inscenaci?

Celé je to dělané hodně silnou linkou. Někdy to diváka svádí k tomu, že přikládá různým věcem stejnou důležitost, ale ono to tak není. Pokud je někdo opravdu hodně vnímavý, tak na to přijde.

Divácké výkřiky aneb zaznělo z publika

Je mi velice líto herců, protože většina z nich předvádí kvalitní herecké výkony. A proto se ptám: Proč?

Říkali jsme si: „My jsme snad v blázinci!“

Já nevím. Nevím, nevím.

Takový nijaký.

Zatím vstřebávám. Asi to chce chvíli doběhnout.

Mám z toho smíšené pocity a nevím jak to pochopit. Ale chápu – byla to blbina.

No já jsem zmatená. Myslela jsem že jdu na originální hru, v níž před lety hrála moje maminka. A ono tohle!

Super. Pěkný. Jestli přijedou příští rok, půjdu znovu.

Nevím, jak to pochopit. Byl to moc velký „dort“.

Postřehy z kuloárů čili chilli „hlášky“ z besedy

„Oni výborně pracovali se světlem.“
„Ale to není pochvala.“

„Harpagon je ‚objebal‘ všechny.“

„Zkusím hercům říct: Sorry, ale nám se nehodíš.“

„Hezky vám to vysvětlil, jak to hraje.“

„Prdelní přilnutí je bezva.“

„Je to mañas, ale je to hrdličkárna.“

„Mělo to svoji poetiku a zrůdnost – krásnou.“

„Diváci jsou tady takový kultivovanější.“

„Prd lascivní? Kultivované provedeno! Někdo si hold umí prdnout.“

„Zrychlím to, Lálo.“ „ANO, Fast food!“

„To, co udělal režisér s příběhem nakonec, mě nasr.lo, ale já vám to odpouštím.“

„...možná to byl záměr, možná nedostatek – ne to ne...“

„Sňatky, to je rodinná firma. Manželství – to je kšeft.“

„Na tomhle představení se ukázalo, jak moc výhodný je klást hercům překážky.“

Geisslers Hofcomedianten Kuks: Lakomec

Divácké výkřiky aneb zaznělo z publika

Mně se to líbilo. Bylo to úplně jiný zpracování Moliéra a taky se mi líbily hudba, zpěv a tanec. Celkově to bylo velmi zajímavé.

Byli to profesionálové nebo amatéři? No rozhodně nepůsobili jako amatéři, hráli profesionálně, s nadšením, byli neuvěřitelně husťy až dokonali.

Měli skvělý názory, který to celý představení dokreslovaly. Dělalí si tam zvuky, zpěv, byli boží.

Ráda bych se vrátila k otázce z kuloáru z odpoledního představení – jestli dělat divadlo nebo ne. Za tohle představení – ANO! Tohle bylo divadlo!

Nejlepší představení, které jsem kdy viděla.

Já nemám slov. Bylo to výborné.

Tenhle soubor je prostě fenomenální ve všech představeních.

Moc se mi to líbilo. Bylo to opravdu krásné. Herecké výkony, výborné nápady, prostě všechno!

Petr Hašek: „Chtěl jsem dokázat, že to jde!“

Petr Hašek je režisérem v Geisslers Hofcomedianten Kuks. Na FEMAD přijeli se svojí inscenací Lakomec, která má moderní prvky. Režisér se vyfotil s hlavním protagonistou Harpagonem v podání Václava Chalupy.

Z jakého důvodu jste zvolil jednu z největších klasik, tedy Lakomce?

Ze dvou důvodů. První je takový prozaický. Já jsem se s touto koncepcí, která je jiná než je zvykem, hlásil před lety na DAMU a oni mě nevzali, protože to podle nich prý nešlo zrealizovat. A já jsem chtěl dokázat, že jde. Druhý důvod je, že jsme chtěli po několika inscenacích, kdy jsme se zabývali čistě texty spjatými s Kuksem, udělat změnu a otevřít se více skupinám lidí. Proto jsme zvolili jeden z neklasičtějších textů, který tedy nebývá řazen mezi barokní texty. Ale vlastně je to z období, kdy tady v Čechách baroko bujelo. Byl to podle mě velmi šťastný tah, který nám otevřel hodně dveří.

Proč jste do hry vložil prvky grotesky a swingu?

Jednou jsem četl v Moliérových pamětech, že si přeje, aby jeho texty zůstaly navždycky živé.

Aby jeho postavy v každé době žily. Takže vlastně režisér může s jeho náměty libovolně nakládat. On se ve své době velmi inspiroval komedií dell'arte, která byla populární. V našem představení je tak právě tato komediální linka obohacena o tu grotesku. A proč swing? Rozhodli jsme se to zasadit do období po velké hospodářské krizi ve 30. letech. V té době šlo hodně o peníze, a tak se tam dostal ten swing.

Nebál jste se že Lakomec nepřiláká diváky, zejména mladé?

Právě naopak. Já jsem si říkal, že ten titul lidi přitáhne. My jsme většinou hráli hry, kde titul nikomu nic moc

neřikal. Myslím, že to takhle funguje, že člověk přijde spíše na titul, který zná. Ale je tedy pravda, že mnoho lidí nemá Moliéra vůbec rádo. To mě vcelku překvapilo. Možná je to kvůli tomu, že nemá tolik zajímavé zápletky. Ale o ty vůbec nejde. To je prostě komedie charakteru. O to nám taky hlavně šlo. O vykreslení postav, které tam jsou.

Co považujete za největší úspěch této inscenace?

Musím přiznat, že zkoušení bylo strašně těžké. Hrozně jsme bojovali s uvolněním herců, to bylo pro mě ze začátku velmi náročné. Jsem rád, že se to postupně vyhrává a my to zjišťujeme hlavně z reakcí diváků. Jakmile se uvolní herec, přenesou se uvolnění i na diváky. My jsme od začátku věděli, že to bude náročné, protože jsme zvolili tyto principy a velmi stylizované prvky. Jsem rád, že se nám daří tento těžký mechanismus postupně rozjíždět.